

เทิดศรีทธา....ข้าแผ่นดิน ๒๕๖๒
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต ๑

อยากเอื้อมดาว	ดวงเดียว	ที่เกี่ยวข้อง	
มาเลื่อยวง	ลงยา	เป็นเรือนแหวน	
หลอมความรัก	ห้วงหา	ศรีทธาแทน	
สวมแนบแน่น	นิ้วเรียว	เกลียวสัมพันธ์	
	มอบในวัน	เกียรติยศ	ทรงคุณค่า
	เทิดศรีทธา	ข้าแผ่นดิน	กลิ่นความฝัน
	ก้าวมาไกล	บนเส้นทาง	หว่างคืนวัน
	ถึงฝั่งฝัน	เรือจ้าง	ต้องวางพาย
ผ่านหลายฝน	หลายต้นหนาว	คราวเกษียณ	
ถึงจุดเปลี่ยน	จะก้าวลง	คงใจหาย	
เกียรติประจักษ์	แสนล้ำค่า	น่าเสียดาย	
คงกลับกลายเป็น	ผ่านเลย	ที่เคยเป็น	
	สง่างาม	สุขุม	คัมภีร์ภาพ
	รอยยิ้มฉาบ	ใบหน้า	คราพบเห็น
	วาทะศิลป์	ร้อยรัด	จัดประเด็น
	คือเฉกเช่น	วิถีของ	“รองวีรพงษ์”
สิบเอ็ดนัก	บริหาร	เคยสานก่อ	
ได้ถักทอ	ถึงเส้นชัย	ไม่ไหลหลง	
เกียรติวรรณ	ป้องกัน	ท่านอำองค์	
ท่านภูพงษ์	สายธรรม	น้อมนำใจ	
	เป็นตำนาน	Superten	เน้นสนุก
	งานเชิงรุก	แนวแน่	ท่านแก้ไข
	นัก B – boy	สุธน	คนมีไฟ
	ตั้งอุทัย	บัวแสงเจริญ	เกินบรรยาย
ผู้ยิ่งใหญ่	อดุลย์	พุ่มไพจิตร	
ไอ้มีมิตร	ศักดิ์	อย่าขวัญหาย	
ลงเวที	เหงาเหงา	เศร้าไม่คลาย	
คงแอบป้าย	น้ำตา	คราจากกัน	
	นักต่อสู้	สมจิตร	สิงห์สุวรรณ
	ร่วมสร้างสรรค์	สทกรณ์	ตอนผ่านฝัน
	ท่าน ผอ.	เกียงไกร	ได้ฝ่าฟัน
	สมัยนั้น	สมสงวน	ชวนกันลา

	ก้าวมาไกล	<u>นิเทศ</u>	<u>ภูคงค์</u>
	ได้น้อมนำ	บริหาร	การศึกษา
	<u>อดิเรก</u>	<u>ธิมะสาร</u>	ปานแก้วตา
	สร้างคุณค่า	อเนกอนันต์	มั่นความดี
คือแม่พิมพ์	เลยหนึ่ง	ก้าวถึงฝั่ง	
ตั้งมั่นขลัง	<u>วาสนา</u>	<u>อาษาศรี</u>	
<u>รวิวรรณ</u>	<u>กัญฐณา</u>	<u>ครูปราณี</u>	
เอ่ยวจี	ลาแล้วนะ	อนุบาล	
	<u>ครูละเอียด</u>	<u>ทองสุทธิ</u>	เป็นที่รัก
	ซึ่งประจักษ์	<u>กาญจนา</u>	คนหน้าหวาน
	<u>วัฒนา</u>	<u>ทองใส</u>	ในบัวบาน
	แว่วเสียงหวาน	<u>กันธิมา</u>	<u>คณะศิริวงศ์</u>
จิตอาสา	<u>จิระวรรณ</u>	<u>วัฒนราช</u>	
สวดตั้งवाद	<u>เกศิญา</u>	พาพิศวง	
<u>สาววิณี</u>	<u>นันทวรรณ</u>	ที่มั่นคง	
จะลาลง	เวที	พร้อม <u>ปรีชา</u>	
	นักจัดสวน	<u>รัชชัย</u>	<u>ชีพพานิช</u>
	<u>ครูอาทิตย์</u>	พระคุ้มภัย	ให้รักษา
	<u>จามจรี</u>	<u>มลิวัลย์</u>	หวันอุรา
	คงเหว่ว่า	<u>ครูพวงแก้ว</u>	จะแคล้วกัน
<u>ครูแสงดาว</u>	<u>แสงเดือน</u>	เดือนความหลัง	
อยากร้องสั่ง	<u>บุญเฮียง</u>	เพียงความฝัน	
<u>ครูโกศล</u>	<u>สุภาวดี</u>	<u>ระวีวรรณ</u>	
คิดถึงกัน	<u>จันทวี</u>	<u>ที่สังวร</u>	
	<u>ครูสมจิตต์</u>	<u>พรชัย</u>	ได้มาคู่
	ยอดนักสู้	<u>พิทักษ์</u>	รักงานสอน
	<u>ครูโนรี</u>	<u>พิศมัย</u>	ได้อาหาร
	<u>ศิริพร</u>	<u>วิไลลักษณ์</u>	<u>ทักษ์กอนนท</u>
<u>รัตตินันท์</u>	<u>ไพศุณย์</u>	ให้พูนเพิ่ม	
ได้ต่อเติม	<u>ศุภชัย</u>	ไม่สับสน	
<u>ประไพรัตน์</u>	คนสวย	<u>อำนวยการ</u>	
สู่ถนน	สายใหม่	<u>วิไลตา</u>	
	สาวผ้าไทย	<u>สุพรรณิ</u>	<u>ศิริพร</u>
	ช่างอดอ่อน	<u>ขวลิต</u>	จิตใฝ่หา
	<u>ครูหนูताल</u>	<u>วัชรินทร์</u>	<u>ถวิลมา</u>
	<u>วาสนา</u>	<u>แสงแก้ว</u>	ก็แพรวพราว

<u>นันทนา</u>	<u>เพื่อนสงคราม</u>	<u>เกษทองมา</u>	
สาวคอกม้า	คูใจ	ไม่ห่างหาย	
ครู <u>ประสิทธิ์</u>	<u>สาคร</u>	<u>วอนสมชาย</u>	
ต้องใจหาย	<u>ธิติพงษ์</u>	คงจำเป็น	
	ครู <u>พละ</u>	เล่นดนตรี	ที่เป็นหลัก
	<u>เกียรติศักดิ์</u>	<u>ชมมณี</u>	ที่เราเห็น
	<u>พร้อมอวยพร</u>	<u>สุพกา</u>	น้ำตากระเซ็น
	จะหลีกเร้น	<u>แหลมทอง</u>	ต้องตามมา
“เพชรตาแมว”	<u>ไพฑูรย์</u>	<u>สิทธิแก้ว</u>	
ยังคงแว่ว	เสียงเสน่ห์	เทहनักหนา	
<u>นันทวุฒิ</u>	<u>สิทธิศักดิ์</u>	นักพัฒนา	
<u>อัจฉรา</u>	<u>สอนพรหม</u>	ต้องข่มใจ	
	ครู <u>อัมพรรณ์</u>	เสาหลัก	ห้วยสีดา
	ไกลบ้านมา	<u>ถนอมศรี</u>	ที่สดใส
	<u>ชนิดาพร</u>	<u>วอนไพเราะ</u>	กะเทาะใจ
	<u>ปาริชา</u>	ว่าอย่างไร	<u>เพิ่มสุขตาม</u>
<u>สุภาพร</u>	<u>แก้วยาศรี</u>	ไม่มีเหงา	
<u>ทั้งสุเทพ</u>	<u>ไมค์เร้า</u>	เฝ้าไถ่ถาม	
<u>สุภาพร</u>	<u>เยี่ยมอ่อน</u>	คือนางงาม	
คิดถึงยาม	ซัดเต็มป่า	อย่าผันแปร	
	ครู <u>ทรงศรี</u>	<u>วิชัย</u>	ไผ่ธรรมะ
	ไม่ลดละ	<u>ณัฐนันท์</u>	มันรักแท้
	ครู <u>ภิญโญ</u>	<u>รัตนภรณ์</u>	วอนดวงแด
	<u>รจนา</u> เพื่อนแท้	<u>สัมฤทธิ์</u>	สนิทกัน
<u>ครูสมบัติ</u>	<u>ราชแข็ง</u>	แห่งไผ่โทน	
เมื่อไกลโพ้น	<u>ห้วงสุทิน</u>	ไม่สิ้นฝัน	
<u>ประภาพร</u>	เก่งอาหาร	जानต์วนพลัน	
นิตินัน	<u>เสถียร</u>	<u>สีบสุนทร</u>	
	ครู <u>สมปอง</u>	<u>กองสิน</u>	<u>สุภินเอย</u>
	จะลาเอย	เด็กน้อย	ครูคอยสอน
	ครู <u>ทองพัสต์</u>	<u>เจริญ</u>	ครู <u>อุตร</u>
	ใจสะท้อน	ถึงเรื่องราว	หนาวน้ำตา
<u>สุภาพร</u>	<u>นันทะคำ</u>	นำคกไผ่	
วิงวอนให้	<u>อำพร</u>	ย้อนมาหา	
อยู่ไหนใด	<u>สมฤทธิ์</u>	<u>นิตยา</u>	
วันข้างหน้า	สู้ต่อไป	ไม่พะวง	

	ครู Science Show	สุภาพร	ยศปัญญา
	ซึ่งอุรา	<u>พิเชษฐ์</u>	นครหงส์
	<u>สุภาพร</u>	<u>โคตรแก้ว</u>	กีบรรจง
	<u>วิศิษฐ์คง -</u>	<u>ปิ่นแน่น</u>	ไม่แปรไป
ทั้งสองสาว	<u>จุรีรัตน์</u>	ก็จัดหนัก	
มอบความรัก	ผองเพื่อน	ไม่เลื่อนไหล	
<u>ครูสุภาพ</u>	<u>เวียงคำ</u>	มีน้ำใจ	
พร้อมมอบให้	<u>ครุมี</u>	<u>จันทะมา</u>	
	<u>นันทวัน</u>	<u>ไชยคำหาญ</u>	सानความรัก
	อย่าคิดหนัก	<u>สุพิน</u>	<u>พัทธสร้อย</u> ที่คอยหา
	<u>ครูปราณี</u>	<u>บุตรโยจันโท</u>	ไอ้อำลา
	สุดเหว้ว	<u>วรวิทย์</u>	จิตอวารณ์
<u>ครูวัช</u>	<u>รามศิริ</u>	มีต้องห่วง	
แม่เป็นห่วง	เศร้าไม่คลาย	ให้ถ่ายทอด	
<u>ครูอิมใจ</u>	<u>ศรีวรรณกุล</u>	คุณงามงอน	
อยากจะย้อน	เสียงเพลงหวาน	เช่นกาลเดิม	
	ผู้หนุนนำ	ค้าชู	อยู่เบื้องหลัง
	เต็มกำลัง	ทุ่มเทใจ	ได้ส่งเสริม
	<u>ลิม สุพิน</u>	<u>กงใจ</u>	ได้ต่อเติม
	<u>เสนอเพิ่ม</u>	<u>ยงยุทธ</u>	<u>คุณนิพนธ์</u>
เสียงเพลงลา	แว่วกังวาน	สะท้อนจิต	
ไอ้...มีมิตร	คนเคยใกล้	จะไกลขวัญ	
เสียดาเพชร	เกล็ดมณี	ในวงการ	
ด้วยบ่มานาน	เจียรระไน	ได้ชื่อ “ครู”	
	จึงขอเชิญ	คำอวยพร	อันอ่อนหวาน
	ซึ่งดวงมาน	มอบให้	ในวันครู
	ศุภโชค	สุขสมหวัง	ให้พรั่งพรู
	ชีพชนม์อยู่	มันยืนนาน	ทุกท่านเทอญ

ประพันธ์โดย ดร.อมรา จำรูญศิริ
 ผอ.กลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา
 สพป.ลย. ๑
 กันยายน ๒๕๖๒

